

PROROK

*Glas srca,
vječna istina, vječni zakon Božji,
dan od proročice Božje za naše vrijeme*

*Srpanj 96/ godinal
Br. 3*

Podlistak Christusstaat -international-

Ono temeljno u našem vremenu za razmišljanje i samospoznaju

Pitanje Kristovog prijatelja:
28.5.1996. pročitao sam u "Suddeutsche Zeitung" da su jedna 33-godišnja teologinja iz Bonna i njena 48-godišnja kolegica pomazane za svećenice starokatoličke crkve. Kada sam razmišljao o tome sjetio sam se "Passauer neue Presse" od 25.2.1995. koji je izvijestio da se u evangelističkoj crkvi nalazi prva biskupica. Moguće je da su u evangeličkim zemaljskim crkvama već postavljene i daljnje biskupice. Ako postoje jedna ili više biskupica u evangeličkoj crkvi ili jedna ili više svećenica kod starokatolika, postavlja se pitanje: Da li je sada Pavao

islužen sa svojim Pavlovim poslanicama u Bibliji? Ako da, onda su to bile samo riječi čovjeka a ne dane od Boga. Ili je Pavao dopustio da u božanski inspirirane poslanice utječu njegove predrasude u odnosu na žene, kad u 1. poslanici Korinćanima 14, 34-35 piše sljedeće: "Kao što je uobičajeno u svim zajednicama svetih, na sastancima žene trebaju šutjeti; njima nije dopušteno govoriti. One se trebaju podčiniti kao što i zakon traži. Ako žele što znati neka kod kuće pitaju svoje muževe; jer ne dolikuje ženi da govori pred zajednicom."

Ili je Bog postao Duhom vremena, koji danas govori ovako, a sutra

drugačije, koji se jučer objavio preko Pavla p r o t i v žena u zajednici, a koji danas o tome opet misli drugačije, dakle u sadašnjem vremenu je z a govor žena u zajednici?

Da li su evangelistička crkva i starokatolici postali nevjerni Bogu? Ili su postali nevjerni Pavlu? Ili su izdali obojicu, Boga i Pavla?

Svejedno kako je: ako je Pavlova izjava točna i ako dolazi od Boga, tada su obje ove crkve izdale Boga i Pavla. Tada obje crkve postupaju protiv Pavlovih uputa koje nedvosmisleno glase: "Kao što je uobičajeno u svim zajednicama svetih, na sastancima žene trebaju šutjeti; njima nije dopušteno govoriti. One se trebaju podčiniti kao što i zakon traži. Ako žele što znati, neka kod kuće pitaju svoje muževe; jer ne dolikuje ženi da govori pred zajednicom." Što kaže glas srca, vječne istine, o tome?

Odgovor proroka:

Institucije crkva i mnogi njeni odvojci upravljaju se po riječi Biblije, koja je, kako je poznato, izbor iz bezbroj apokrifnih spisa i u koju su, što je također poznato, na nebrojenim mjestima mnogi

obrađivači interpretirali svoju svijest.

Nakon tog slaganja riječi, koje je kao ukupnost nazvano Biblija, Jeronim, postavljeni obrađivač konačne verzije pisao je Papi: "Ti me prisiljavaš da stvorim novo djelo od staroga... Hoće li se naći bar jedan..., koji me neće..., na sav glas prekoravati kao krivotvoritelja i religijskog zločinca, jer sam imao smjelosti ponešto ... dodati, preinačiti ili poboljšati?"

U teologiji uobičajeno je studirati Jeronimovu Bibliju. Što studenti teologije pritom žele saznati, ne znam jer se Boga ne može studirati. Isus nije oživotvorio teologiju, već nam je preporučio da Njega slijedimo. U Isusovo vrijeme, Njegovi sljedbenici bili su manje intelektualci, nego ljudi iz svih slojeva naroda - Njegovi Apostoli, učenici i učenice.

Preko Isusovih usana nije nikada prešla niti jedna riječ protiv žena. Isusove učenice bile su ravnopravne učenicima.

Isus nije pravio razliku; bilo muškarac ili žena, oboje je moglo razgovarati s Njim i sve ih je poučavao evanđelju ljubavi. On je zapovjedio svojim sljedbenicima ili sljedbenicama držati se zapovijedi, dakle ispravnog

izvršavanja učenja, da bi ga zatim prenijeli u svijet ljudima otvorena srca.

U "Ovo je Moja riječ" (na strani 615) zapisano je:

1. "Isus je došao do jednog zdenca blizu Betanije, oko kojeg je raslo dvanaest palmi i kamo je On često dolazio sa Svojim učenicima da bi ih poučavao tajnama Božjeg Kraljevstva. Sjedio je tako u sjeni stabala, a zajedno s Njime i Njegovi učenici.

2. I jedan od njih reče: "Gospodine, od davnine je zapisano da je Elohim napravio čovjeka prema Svojim vlastitim slici i stvorio muškarca i ženu. Kako to da si Ti onda rekao da je Bog jedno?" A Isus im odgovori: "Uistinu Ja vam kažem, u Bogu nije niti muškarac niti žena, a ipak su oboje jedno, Bog je oboje u jednom. On je Ona i Ona je On. Elohim - naš Bog - jest savršen, beskonačan i jedan.

3. U čovjeku je, dakle, utjelovljen otac i prikrivena majka, i isto je tako u ženi utjelovljena majka i prikriven otac. Zbog toga ime oca i majke treba jednako poštovati, jer oni su velike Božje snage i jedno nije bez drugoga u jednome Bogu. (Pogl. 64, 1-3)

...Tko u svijetu smatra ženu manje vrijednom i muškarca uzdiže

iznad žene, on griješi protiv zakona života, Otac-Majka-principa, koji je sveopći zakon."

Tko se okrene protiv žene što govori u zajednici i pri tom nejednakom vrednovanju poziva se na Evu koja je navodno zavela Adama, trebao bi imati pred očima da je Eva Adamu samo pružila jabuku, ali ga nije prisilila da je jede - ipak su oboje znali za zabranu da jedu voće s jednog drveta. Ako je, dakle, Adam radosno zagrizao jabuku, tada mora da je u sebi nosio slične sklonosti kao i Eva, navodna zavodnica, jer on nije bio u neznanju. Ako se dakle točnije promatra navodno zavedenog Adama i navodnu zavodnicu Evu, pitanje tko smije govoriti u zajednici, a tko ne, dobiva odgovor skoro samo od sebe. Oboje, i muškarac i žena, trebaju tada šutjeti jer u svakodnevnicu ne ispunjuju ono što je Isus zapovjedio onima koji Ga žele slijediti.

Od intelektualnog Rimljanina Savla, postao je jednom učenik Pavao, nazvan i apostol. Tko pak govori iz njegovih poslanica Savao ili Pavao, ili Bog preko Pavla - to može dokučiti samo onaj tko je pošao da bude niti biskup niti biskupica, niti župnik,

niti svećenik ili svećenica, već jedino Božji nedostojan službenik odnosno službenica koji je pronašao glas srca. Tada u njemu govori glas srca, Bog, Svemudri, vječni Duh, koji je nepromjenljiv jučer, danas i sutra.

Glas srca, Bog, još mi nikada nije rekao da Njegova ženska djeca, Njegove kćeri - trebaju šutjeti u zajednici, da bi Njegovoj muškoj djeci, Njegovim sinovima, dale prednost. Oboje su grijешnici; Eva je pružila jabuku a pohlepa Adama, koji je znao za zabranu, zagrizla je u nju. Oboje su dakle stupnjevano jednaki grešnici.

Unutarnji glas govori: Ja sam Otac-Majka-Bog sve Moje djece. On ne govori o razlikama.

Ljubav Božja ne pravi razliku između zavodnika i zavedenog, između grijешnika i blaženog. Bog ljubi sve jednako. Blaženi se priklonio Bogu i odlučio za red hrama, dakle čišćenje, tj. prosvjetljenje svoje duše. Time se on približio Bogu i može razabrati glas srca. Grijешnik se otklonio od Boga, opterećuje i nadalje opterećuje svoju dušu i sluša riječ čovjeka koja je najčešće previše ljudska. Mi imamo slobodnu volju da slušamo Pavla koji pravi razliku između muškarca i žene, ili Isusa i riječ Božju koja ljubi

jednako sve ljude, bilo muškarca ili ženu, bilo grijешnika ili blaženoga. Jednu bi činjenicu ipak trebali shvatiti evangelistička institucija i starokatolici: u svojim biblijama imaju Pavlove upute koje sada više ne slijede. Obje crkve su time dio svojih biblija učinile bezvrijednim koji bi jednom morali ukloniti iz svojih biblija, da bi na njegovo mjesto stavili svoje upute. Možda će to tada biti, slično kao kod Pavla, biskupske poslanice, naime onih biskupa koji su postavili biskupice ili pomazali svećenice.

Kristov prijatelj pita:

Rekla si da su evangelistička crkva i starokatolici dio Biblije učinili bezvrijednim. Ja smatram da sada nije obezvrijeđena samo spomenuta Pavlova uputa, već i, prema učenju službenih crkava, jedan dio Isusovog učenja u Govoru na Gori. Jer: Isus je na njegovom kraju rekao o ispravnom činjenju: "Tko ovo Moje učenje čuje i postupi po njemu, sličan je razboritu čovjeku koji je svoju kuću izgradio na stijeni. Kad je pao pljusak i vode nadošle i vjetrovi zapuhali i udarili na kuću, ona se nije srušila, jer je sagrađena na stijeni. A tko ovaj moj govor čuje, a ne postupi

po njemu, sličan je ludu čovjeku koji je svoju kuću sagradio na pijesku. Kada je pao pljusak i vode nadošle i vjetrovi zapuhali i udarili na kuću, ona se srušila, a njen je pad bio velik." U dijelovima evangelističke crkve, poučava se međutim, da dostaje sama vjera; a od katoličke strane čuje se uvijek iznova da je Govor na Gori utopija koja se ne može živjeti u svakodnevicu. U ovome vidim temeljno kresanje Isusovog učenja.

Odgovor proroka:

Upravo katolička crkva polaže na to da se riječ Biblije mora doslovno uzeti. Ipak, ona je ta koja Isusove riječi tumači prema svom nahođenju ili ne poštuje pojedine dijelove, kao npr. Isusovu izjavu na kraju Govora na Gori o ispravnom činjenju. A u evangelističkoj crkvi vješto su uvukli u mrežu učenja da je dovoljna sama vjera. Nije li to jedan rafiniran potez koji samo veže vjernike uz instituciju, da bi se tada svećenici i župnici opravdano uzdigli do položaja da opraštaju grijeha ljudi oko sebe, koji mogu računati s odrješenjem svojih grijeha, makar stalno ponavljali isti grijeh?

Kako bi bilo da jedan poslovan čovjek stavi ruke u džepove i kaže: "Vjerujem da moj posao cvate. Vjerujem da se rad obavlja sam od sebe?" On bi ubrzo morao saznati da mu posao ne cvate, niti da se njegov rad sam obavlja, već da se iz dana u dan sve više gomila. Slično je i s izjavom koja se povezuje s Lutherom da je sama vjera dovoljna. Tko samo vjeruje, taj griješi "hrabro" dalje onako kako je Luther uputio, - "Griješi odvažno, ali vjeruj još odvažnije" - i na taj način stvara brda grijeha. Tko ih treba otplatiti? Možda Krist koji je - kako odjekuje iz institucija - učinio sve za nas. Što bi bilo kada bi Krist Božji preuzeo brda naših grijeha. Mi bismo odmah kraj brda grijeha što se razgrađuje izgradili sljedeće isto takvo. Na taj način ne bismo mogli nikada postići blaženstvo, već bismo ostali griješnici. Ali Isus nam je zapovjedio: Trebate biti savršeni, kao što je i vaš nebeski Otac." Budući da gotovo nitko neće tvrditi za sebe da je savršen, trebamo dakle činiti ispravno, da bismo postali savršeni. To znači da trebamo koristiti dane da bismo prepoznali svoje grijeha i s pomoću Sina Božjeg, našeg Spasitelja, okajali ih, očistili i više

ne činili. Tko prepozna svoje grijehe, pokaje se i više ih ne čini, on je u aktivnoj vjeri i time u milosti Božjoj. On izvršava učenje Gospodina i tako gradi na stijeni Kristu, dok ne bude na njoj čvrsto utemeljen i kao biće u Bogu - savršen, kako je Isus zapovjedio svim ljudima. U Bibliji institucija, u Govoru na Gori piše: "Nemojte si umišljati da sam došao ukinuti zakon i proroke; Ja nisam došao ukidati, već ispuniti. Jer zaista, kažem vam: dok ne prođu Nebo i Zemlja neće proći niti jedno

slovo, niti jedna koprčica Zakona, dok se sve to ne dogodi. Stoga tko sada prekrši jednu od ovih najmanjih zapovijedi i tako uči druge, bit će najmanji u Kraljevstvu nebeskom; ali onaj koji ih vrši i naučava bit će velik u Kraljevstvu nebeskom." Prema tome institucije crkva i njeni odvojci, svi koji se pozivaju na doslovnu primjenu Biblije, a iz nje oduzmu najmanje slovo, svjedoče o tome što je njihova vrijednost.

"Prorok" - izlazi zahvaljujući dobrovoljnom radu i priložima.
Zahvalni bismo bili
na svakom prilogu u tu svrhu:
Univerzalni život
Žiro račun broj 30105-672-864
10 000 Zagreb
s naznakom za list "Prorok". Hvala.

Universelles Leben e.V. Das Blatt der Wahrheit "Der Prophet"
Haugerring 7, 97070 Würzburg, Germany

Za informacije možete se također obratiti na:
Univerzalni život, Breščenskoga 4, 10 000 Zagreb